

A R R E S T
- - - - -

nr. 24.807 van 8 november 1984
in de zaak nr. A. 22.992/VII-2442.

Verzoekende partij :
Colette MALOU,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL, Brederodestraat 13

Tegenpartij :
de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Nederlandse Cultuur en
Minister van Vlaamse Aangelegenheden, thans
de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse Executieve,
vertegenwoordigd door bestuurssecretaris
VAN MULDER.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift ingediend op
10 augustus 1977 namens Colette MALOU, door haar
raadsman, advocaat M. DENYS, om de vernietiging te
vorderen van het koninklijk besluit van 27 mei 1977
houdende rangschikking als landschap van "het Walebos
en omgeving (1e gedeelte) gelegen op het grondgebied
van de gemeenten Houwaart, Sint-Joris-Winge en Tielt",
thans ingevolge de samenvoeging van deze gemeenten,
het grondgebied van de gemeente Tielt-Winge;

Overwegende dat het bestreden koninklijk besluit
bij ter post aangetekend schrijven van 15 juni 1977
aan verzoekster werd betekend en bij uittreksel in
het Belgisch Staatsblad van 6 juli 1977 werd bekend-
gemaakt;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag over de zaak opgemaakt door auditeur HUBREGTSEN;

Gelet op de beschikking van 7 november 1983 en op de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 augustus 1984, waarvan aan partijen op 31 augustus en 4 september 1984 kennis is gegeven en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 oktober 1984;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter EPONDT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat DENYS, die verschijnt voor verzoekster, en van bestuurssecretaris VAN MULDEPS, die verschijnt voor de tegenpartij;

Gehoord het gedeeltelijk gelijklopend advies van auditeur HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die ter zake dienend zijn als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster is eigenares van de volgende percelen grond, gelegen in de vroegere gemeente Sint-Joris-Winge, thans deelgemeente van Tielt-Winge en bij het kadaster bekend onder nrs. 84, 85, 88b, 89, 90b, 91a, 93c, 94b, 101, 102, 107a, 109a, 118/2, 119, 139, 143, 145b, 146b, 148, 149, 150a, 150b, 152 en 176.

1.2. Op voorstel van de Minister van Nederlandse Cultuur om de procedure aan te vangen tot rangschikking van het "Walebos" dat o.m. de voornoemde percelen omvatte, gaf de koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen (K.C.M.L.) op 27 februari 1975 een gunstig advies.

1.3. Overeenkomstig artikel 1 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij de wet van 13 juli 1972, werd het ministerieel voorstel aan de betrokken eigenaars en aan de bevoegde overheden met een schrijven van 17 februari 1976 betekend. Dit voorstel tot rangschikking dat luidens artikel 12 van dezelfde wet voorlopig, gedurende negen maanden de "uitwerkselen had van de rangschikking", hield een reeks verbodsbepalingen in tot beperking van het eigendomsrecht van de betrokken eigenaars.

1.4. Op 5 april 1976 liet Marc DE JONCKHEERE, namens 86 eigenaars, waaronder verzoekster, een omstandig bezwaarschrift aan de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg (R.M.L.Z.) worden waarin in hoofdzaak gewezen werd op de schadelijke gevolgen die de voornoemde beperkingen van hun eigendomsrecht voor het onderhoud en het behoud van het bos zouden

ebben en waarin voorgesteld werd in geval van rangschikking, et toezicht en het beheer van het bos aan de eigenaars of te vertrouwen.

5. De R.M.L.Z. gaf aan dit bezwaar gevolg en deed op 13 april 1976 aan de raadsman van M. DE JONCKHEERE, mede dat aan verschillende bezwaren kon worden tegemoet gekomen en dat o.m. "in het uiteindelijk rangschikkingsbesluit de mogelijkheid zou kunnen opengelaten worden om beheersbevoegdheden ... toe te wijzen aan een beheerscomité waarvan de samenstelling en werking door de Minister worden bepaald".

6. Nadat de procedure van raadpleging was beëindigd, zette dhr. DENEFF, ambtenaar bij de R.M.L.Z., op 12 oktober 1976 in een omstandig verslag de bezwaren en opmerkingen uiteen die zowel vanwege de betrokken eigenaars als van het Staatssecretariaat voor Leefmilieu, het bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening en het bestuur van Waters en Bossen waren gemaakt geweest. Hij gaf hieromtrent zijn eigen beoordeling en stelde tot besluit voor in het definitieve rangschikkingsbesluit verschillende wijzigingen te brengen aan de verbodsbepalingen die in het voorstel tot rangschikking voorkwamen. Deze kwamen vooral hierop neer dat een beheerscomité "waarin de private eigenaars voldoende zijn vertegenwoordigd ... en waarin een beperkt aantal vertegenwoordigers zetelen van R.M.L.Z. en Waters en Bossen (eventueel ook Stedebouw) die over een vetorecht beschikken ..." de "appreciatie- en beslissingsbevoegdheden overneemt die normaal door de Minister, de K.C.M.L. en de R.M.L.Z. worden uitgeoefend".

7. Op naar vergadering van 4 november 1976 bracht de K.C.M.L. een gunstig advies uit voor de rangschikking van het "Walebos en omgeving", maar stelde voor in het rangschikkingsbesluit bepaalde wijzigingen in de verbodsbepalingen aan te brengen.

1.8. Het bestreden koninklijk besluit tot rangschikking d.d. 27 mei 1977 neemt de verbodsbepalingen over van het voorstel tot rangschikking zoals deze door de K.C.M.L. waren gewijzigd. Van een beheerscomité was hierin geen sprake meer. Het werd op 15 juni 1977 op het hypotheekkantoor te Leuven overgeschreven.

2. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft.

2.1. Overwegende dat verzoekster de vernietiging vordert van gans het rangschikkingsbesluit terwijl zij slechts eigenares is van een aantal percelen grond die van het gerangschikte landschap deel uitmaken; dat derhalve dient nagegaan of het beroep ook ontvankelijk is in zoverre het besluit waarvan de vernietiging wordt gevorderd, percelen grond betreft die niet tot de eigendom van verzoekster behoren;

2.2. Overwegende dat in de regel een landschap gerangschikt wordt omdat het als geheel een wetenschappelijke, historische of esthetische waarde vertegenwoordigt; dat een rangschikkingsbesluit derhalve niet kan opgedeeld worden in zoveel rangschikkingen als er percelen of groepen percelen zijn die elk aan een bepaalde eigenaar toebehoren; dat hieruit volgt dat behoudens uitzonderlijke gevallen die door de tegenpartij moeten bewezen worden, een rangschikkingsbesluit onsplitsbaar is en dat de gebeurlijke vernietiging ervan geldt voor alle percelen die dit besluit tot voorwerp heeft;

2.3. Overwegende dat blijkens het kaartblad 24/7 van het bestemmingsplan dat bij het gewestplan is gevoegd, het deel van het Walebos waarin verzoeksters percelen gelegen zijn, tot "natuurgebied met wetenschappelijke waarde - of natuurreservaat - is bestemd;

evens de beperkingen aan de uitoefening van haar
 msrecht die dit plan aan verzoekster oplegt, het
 vige rangschikkingsbesluit nog andere verplichtingen
 ; dat niettegenstaande het definitief karakter ten
 opzichte van het gewestplan, verzoekster derhalve,
 en van deze bijkomende verplichtingen, van het
 ijk vereiste belang blijk geeft om de vernietiging van
 rangschikkingsbesluit te vorderen;

de grond van het beroep betreft.

Overwegende dat verzoekster o.m. de schending
 pt van artikel 6 samengelezen met artikel 1 van de
 van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en
 schappen, doordat "een bos wordt gerangschikt wegens
 vermeende wetenschappelijke waarde terwijl nergens
 is aangegeven waaruit deze wetenschappelijke waarde
 voortvloeit, noch hoe zij is tot stand gekomen, noch waarom
 moet beschermd worden";

Overwegende dat artikel 1 van de wet van
 augustus 1931 op het behoud van monumenten en land-
 schappen, zoals het voor het Nederlands taalgebied werd
 aangenomen door artikel 1 van het decreet van 13 juli 1972,
 zijn tweede tot vijfde lid als volgt luidt :

"Nadat de Minister beslist heeft hetzij een
 "gunstig gevolg te verlenen aan een voorstel tot rang-
 "schikking, hetzij op eigen initiatief, wordt dit
 "betekend aan de eigenaars, aan het college van burge-
 "meester en schepenen, aan het federatie- of agglomera-
 "tatiecollege en aan de bestendige deputatie.

"Dit voorstel wordt medegedeeld aan de Ministers
 "tot wier bevoegdheid respectievelijk de ruimtelijke
 "ordening en de stedenbouw en de landbouw behoren.

"Deze Ministers en al de betrokkenen kunnen bij
 "de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse
 "Cultuur behoort, hun aanmerkingen indienen binnen een
 "termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de bete-
 "kening of mededeling.

"Het voorstel wordt vervolgens door de Minister
 "aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en
 "Landschappen voor met redenen omkleed advies over-
 "gemaakt";

dat luidens artikel 6 van de voornoemde wet van 7 augustus 1931 "de landschappen waarvan het behoud in historisch, esthetisch of wetenschappelijk opzicht van nationaal belang is, gerangschikt kunnen worden onder de voorwaarden en in de vormen vastgesteld bij het eerste artikel";

3.3. Overwegende dat uit deze bepalingen blijkt dat zo het rangschikkingsbesluit zelf niet formeel moet gemotiveerd zijn, het advies van de K.C.M.L. dat het besluit voorafgaat "met redenen moet omkleed zijn"; dat het advies van de K.C.M.L. d.d. 4 november 1976 als volgt luidt :

"Houwaart/Sint-Joris-Winge (O.L.V. Tielt) :
 "(Br.) : Walebos en omgeving. Rangschikken zoals
 "betekend, om reden van de wetenschappelijke waarde.
 "In het rangschikkingsbesluit moeten de verbods-
 "bepalingen als volgt worden gewijzigd."
 (Hierop volgen de voorgestelde wijzigingen).

3.4. Overwegende dat het advies van de K.C.M.L. een substantiële vorm is in de door de wet voorgeschreven procedure die tot de rangschikking voert; dat het de opdracht van de Commissie is, ter voorlichting van de tot beslissen bevoegde overheid, op grond van de haar voorgelegde technische en andere verslagen en documenten, te oordelen welke precieze gegevens daaruit kunnen worden gekwalificeerd als de voor de rangschikking wettelijk vereiste redenen van hetzij historische, hetzij artistieke, hetzij wetenschappelijke aard die een nationaal belang vertonen; dat bovendien, aangezien artikel 1, vijfde lid, van de meergenoemde wet van 7 augustus 1931 "een met redenen omkleed advies" voorschrijft, het een wettelijke vereiste is, dat in het uitgebrachte advies zelf met voldoende duidelijkheid wordt aangetoond of tenminste met voldoende duidelijkheid daaruit kan worden opgemaakt, welke precieze gegevens door de commissie werden in aanmerking genomen om tot de rangschikking te besluiten.

Overwegende dat het advies van de K.C.M.L. uitsluitend motief van de voorgestelde rang-
 , naar de "wetenschappelijke waarde" van het
 landschap verwijst en niet de precieze gegevens
 die de wetenschappelijke waarde van dit landschap
 igen, een loutere stijlformule is die niet vol-
 de motiveringsplicht die bij artikel 1, vijfde
 de wet van 7 augustus 1931 is gesteld; dat het
 gegrond is;

Overwegende dat de overige door verzoekster
 ren gebrachte middelen, indien ze gegrond mochten
 n worden, niet van aard zijn de vernietiging van
 bestreden koninklijk besluit te verruimen; dat het
 olog overbodig is ze te onderzoeken;

Judicieel geschil.

Overwegende dat verzoekster in haar verzoek-
 ft een "prejudiciële vraag opwerpt die in toepassing
 rtikel 14 van de wet van 3 juli 1971 zal moeten
 ost worden door de Afdeling Bevoegdheidsconflicten
 de Raad van State"; dat volgens haar het decreet
 13 juli 1972 tot wijziging van de wet van 7 augustus
 op het behoud van monumenten en landschappen, dat
 bestreden rangschikkingsbesluit tot wettelijke grond-
 dient, de bevoegdheid van de decretale wetgever te
 en gaat; dat immers, volgens verzoekster "het decreet
 c vermag een vooraanstaande norm tot stand gebracht
 r de nationale wetgever, te wijzigen ..., de rang-
 ikking van een landschap niet behoort tot de culturele
 egelegenheden als bedoeld bij de wet van 21 juli 1971"
 ten slotte "de wetgeving op het behoud van monumenten
 landschappen zozeer het eigendomsrecht raakt dat moet
 ngenomen worden dat deze beperkingen alleen bij de wet
 niet bij decreet kunnen worden opgelegd";

4.2. Overwegende dat ingevolge het in werking treden op 18 juli 1983 van de wet van 28 juni 1983 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof, dit Hof de bevoegdheid van de Raad van State heeft overgenomen om over de gestelde prejudiciële vraag uitspraak te doen; dat echter krachtens artikel 15, § 2, tweede lid, litt. c, van meergenoemde wet van 28 juni 1983, het rechtscollege - terzake de Raad van State - niet gehouden is de prejudiciële vraag aan het Arbitragehof voor te leggen "wanneer het rechtscollege meent dat het antwoord op de prejudiciële vraag niet noodzakelijk is om uitspraak te doen";

4.3. Overwegende dat de verplichting voor de K.C.M.L. om haar advies betreffende een voorstel tot definitieve rangschikking van een landschap met redenen te omkleeden, reeds voorkwam in artikel 1 van de wet van 7 augustus 1931, bepaling die krachtens artikel 6 van deze wet ook van toepassing is op de rangschikking van landschappen; dat deze verplichting door het decreet van 13 juli 1972 in dezelfde bewoordingen overgenomen werd; dat hieruit volgt dat mocht de decretale wetgever niet bevoegd geweest zijn om artikel 1 van de wet van 7 augustus 1931 door een nieuw artikel te vervangen, in dit geval dit nieuw artikel als niet bestaande moet worden beschouwd en artikel 1 van de wet van 7 augustus 1931 van kracht bleef; dat ook in deze hypothese de vernietiging wegens gebrek aan motivering geboden blijft; dat derhalve de prejudiciële vraag van verzoekster aan het Arbitragehof niet moet worden voorgelegd,

B E S L U I T :

1. Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 1877 houdende rangschikking als landschap van de oos en omgeving (le gedeelte) gelegen op het gebied van de gemeenten Houwaart, Sint-Joris-Winge, thans ingevolge de samenvoeging van deze gemeenten, het grondgebied van de gemeente Tielt-Winge.

2.

Dit arrest zal bij uittreksel worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als vernietigde koninklijk besluit.

3.

De doorhaling wordt bevolen van de overname van het vernietigd koninklijk besluit op het kantoor der Hypotheken te Leuven.

4.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventienhonderd vijftig franc, komen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

De kosten van de in artikel 3 van dit arrest bedoelde doorhaling komen eveneens ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

november Aldus te Brussel uitgesproken op acht
zitting van de VIIe kamer van de openbare terecht-
gesteld uit kamervoorzitter A. DEPONDY, staatsraden
A. VANDER STICHELE en L. VERSCHOOTEN, en griffier
S. HEYVAERT.

De griffier,

S. HEYVAERT.

De voorzitter,

A. DEPONDY.

verklaard aan de Heer C.F. CAPPELLEMAN, Hypotheekbewaarder
(tweede kantoor)
Bondgenotenlaan 54
3000 LEUVEN

nummer 1984
officier,

RT
er.

Bovendien is er verschuldigd de som van
vijfendertigduizend drieënzeventig frank
voor kosten wegens opzoekingen naar verkopen
overgeschreven na de overschrijving van het
Koninklijk Besluit van 25 mei 1977 (boek
2207 nr. 17), en voor meldingen ten rande van
volgende overschrijvingen :

1. Boek 2736 nr. 15 van 24-1-1980 -
2. Boek 2687 nr. 24 van 21-11-1979 -
3. Boek 2678 nr. 1 van 27-8-1979 -
4. Boek 2490 nr. 27 van 10-10-1978 -
5. Boek 3207 nr. 3 van 24-12-1982 -
6. Boek 2932 nr. 17 van 2-2-1981 -
7. Boek 3390 nr. 32 van 21-6-1984 -
8. Boek 3251 nr. 6 van 19-5-1983 -
9. Boek 2497 nr. 16 van 24-10-1978 -
10. Boek 2809 nr. 19 van 21-4-1980 -
11. Boek 2845 nr. 1 van 13-6-1980 -
12. Boek 3390 nr. 31 van 21-6-1984 -
13. Boek 3229 nr. 8 van 15-2-1983 -
14. Boek 2208 nr. 14 van 19-7-1977 -
15. Boek 2208 nr. 13 van 19-7-1977 -
16. Boek 3072 nr. 28 van 1-2-1982 -
17. Boek 2714 nr. 12 van 27-11-1979 -
18. Boek 2996 nr. 10 van 18-6-1981 -

en
Totaal verschuldigd : 35.073 fr + 921 fr = 35.994,- fr
Te storten op PCR 000-2003045-92 onder referentnr. : 2207

De Hypotheekbewaarder,
C. CAPPELLEMAN.